
UNIVERSITATEA TRANSILVANIA DIN BRAȘOV
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI ADMINISTRAREA AFACERILOR

**ÎNDRUMAR PENTRU ELABORAREA LUCRĂRII DE LICENȚĂ PENTRU PROGRAMELE
DE STUDII FINANȚE ȘI BĂNCI ȘI CONTABILITATE ȘI INFORMATICĂ DE GESTIUNE**

Lucrarea de licență va fi elaborată respectând recomandările acestui ghid și pusă în template-ul de pe site-ul facultății pentru programele de studii Finanțe și Bănci și Contabilitate și Informatică de gestiune.

Fontul utilizat este UT Sans 12 la 1,15 rânduri iar lungimea lucrării va fi între 50 și 55 de pagini (anexele nu se numerotează).

Structura unei lucrări de licență trebuie să cuprindă următoarele:

- Pagina de titlu
- Cuprins
- Introducere
- Conținut (capitole, secțiuni, concluzii și propuneri)
- Bibliografie
- Anexe

Pagina de titlu cuprinde, de regulă, antetul instituției de învățământ superior în partea de sus a paginii, titlul lucrării de licență care trebuie să fie sugestiv, să corespundă domeniului și programului de studii la care studentul este înscris (centrat mijloc), precum și informații legate de autor (nume și prenume) și coordonator (nume și prenume precedat de gradul didactic).

Cuprinsul

Lucrarea de licență va avea în mod obligatoriu un cuprins care să conțină titlurile tuturor capitolelor, subcapitolelor și secțiunilor, însoțite de numărul paginii la care începe fiecare dintre elementele de structură. Numărul capitolelor

poate varia în funcție de domeniul de cercetare și de complexitatea temei tratate.

Introducerea conține motivația alegerii temei, gradul de noutate al temei, scopul și obiectivele generale ale lucrării clar definite, metodologia folosită, filiația ideilor (titlurile capitolelor și legătura dintre ele), precum și limitele lucrării. Partea introductivă va reprezenta, prin urmare un rezumat al conținutului lucrării, într-un mod coerent, atractiv, astfel încât cititorul să-și formeze o privire de ansamblu asupra importanței și actualității temei, asupra metodelor și tehnicilor folosite, asupra obiectivelor urmărite pe capitole și asupra abordării originale a autorului. Se recomandă evitarea citatelor și notelor de subsol în partea introductivă a lucrării de licență.

Conținutul lucrării cuprinde cea mai mare parte din corpul lucrării și trebuie structurat pe capitole într-o succesiune logică, pornind de la o studiere a stadiului actual al cercetării pe domeniul și tema alese și continuând cu metodologia cercetării prin explicarea științifică a metodelor de cercetare alese și mergând până la evaluarea rezultatelor obținute și formularea concluziilor.

Primul capitol trebuie să conțină studiul literaturii de specialitate și o prezentare coerentă a ideilor, abordărilor, metodelor și rezultatelor obținute de cercetătorii care au scris despre subiectul pe care studentul îl abordează în lucrarea. În această parte a lucrării studentul va face trimitere la sursele bibliografice (în funcție de stilul de citare specificat) și va demonstra astfel gradul de documentare pe tema aleasă, volumul de lucrări citite și în același timp va putea să încadreze și să compare rezultatele obținute în partea aplicativă cu alte rezultate din literatura de specialitate.

Se recomandă utilizarea a cel puțin 20 de surse bibliografice din care ponderea cea mai mare să o aibă articolele de cercetare științifică pe subiectul cercetat de către student, care va arăta o bună documentare a studentului și o cunoaștere a stadiului actual al cercetării.

În cazul studenților de la Științe Economice predominantă este partea aplicativă a lucrării care poate fi structurată pe unul sau două capitole în funcție de complexitate. Aceasta poate să conștie într-un studiu de caz la o companie, societate comercială pe acțiuni, instituție publică, societate cu răspundere limitată, societate de asigurări, autoritate publică locală sau centrală etc. sau poate să fie o analiză

macroeconomică a unui fenomen economic sau economico-social, a unei piețe, a unei politici (fiscale, monetare etc.).

Datele utilizate pentru analiza din studiul de caz vor viza o perioadă de timp cât mai apropiată de momentul cercetării (de ex. perioada formată din anii 2000-2017, în niciun caz de ex. 2003-2008).

Scopul cercetării

Scopul ghidează studiul și trebuie formulat în așa fel încât va fi nevoie de o analiza a problemei pentru a da un răspuns.

Scopul te va ghida în elaborarea lucrării, de aceea este foarte important atunci când formulezi scopul să te gândești cum îl formulezi și să-ți asumi consecințele cuvintelor alese. Este important să înțelegi ca scopul nu este scopul cercetătorului, ci al studiului. Scopul unui studiu este de a ne prezenta modul în care problema prezentată va fi rezolvată, nimic altceva. Dar care e diferența dintre o problemă și un scop? Cea mai importantă diferență se găsește în scopul conceptelor: scopul este mult mai îngust definit. O problemă poate fi vizualizată din multe unghiuri și rezolvată în diferite moduri. Totuși, nu poți atinge toate acestea într-un singur studiu. Scopul ne va spune cum ne propunem să facem față problemei într-un anumit studiu. Eriksson and Wiedersheim-Paul (1999, p. 59) punctează faptul că un scop poate duce la diferite obiective.

Scop descriptiv – înseamnă că noi observăm, înregistrăm și documentăm pentru a prezenta un proces sau o situație. Acest lucru nu înseamnă că prezentarea nu va fi afectată de o teorie anterioară sau de propriile distorsiuni. A descrie implică categorii analitice.

Scop explicativ – În limbaj științific, conceptul de explicație implică adesea o analiză a cauzei și efectului pentru a putea prezice. Alegerea modelului teoretic sau aspectul vor decide pe larg gama de răspunsuri care pot fi date unei anumite probleme. Pentru a da un exemplu, este în mod egal plauzibil să explicăm o schimbare strategică ca fiind o consecință a unor factori externi la fel de bine ca și factorii interni, cum ar fi echipa de management de top sau resursele firmei. Alegerea adesea va depinde de interesul și cunoștințele cercetătorului.

Scop interpretativ – A interpreta și a înțelege evenimente, situații sau procese, poate fi un scop important, dar greu de definit. O problema importanta in cercetarea interpretativa este aceea a înțelesului in acțiunea umană. Întrebarea "De ce?" implică întrebarea "Care este înțelesul?" atunci când încercăm să înțelegem acțiunea socială. Uneori putem încerca să obținem înțelegere empatică, adică să înțelegem din perspectiva acelor oameni care încearcă să studieze.

Scop evaluativ – A evalua înseamnă a analiza efectele unui eveniment sau unui proces. Aceasta se face prin studiul stării lucrurilor înainte și după ce ceva a apărut. Ar putea fi o reorganizare, introducerea unui nou sistem de contabilitate sau o noua lege. O evaluare are nevoie de o formă de criterii sau obiective pe baza cărora sa se poată evalua.

Metoda

În această secțiune se descrie modul in care procedezi pentru a-ți atinge scopul. Aici trebuie să ții cont de:

- colectarea datelor,
- manipularea și analiza datelor și
- problemele și punctele slabe ale metodei alese.

Este important să explici și să apreciezi alegerea metodei tale. Contabilizarea problemei metodologice este importantă de asemenea atunci când studiezi referințele. Aici vei avea probleme legate de accesarea bibliografiei relevante.

Colectarea datelor se va face numai din surse oficiale, de încredere, pentru a obține rezultate corecte și sugestive pentru problema analizata/cercetată.

Surse oficiale sunt site-urile și bazele de date ale instituțiilor și organismelor naționale și internaționale.

De exemplu, fără a ne limita însă la acestea:

European Commission -
<http://ec.europa.eu/eurostat/data/statistics-a-z/abc>

World Bank - <http://data.worldbank.org/>
International Monetary Fond -
<http://www.imf.org/external/data.htm>

European Central Bank -
<https://www.ecb.europa.eu/stats/html/index.en.html>

Institutul Național de Statistică -
<http://www.insse.ro/cms/ro/content/indicatori-de-statistica-regionala-tempo>

Ministerul de Finanțe -
<http://www.mfinante.ro/acasa.html?method=inceput&pagina=acasa>
Guvernul României - <http://gov.ro/ro/obiective/obiective>

Ministerul Sănătății - <http://www.ms.ro/>

Ministerul Muncii - <http://www.mmuncii.ro/j33/index.php/ro/S.a.m.d.>

Notă: Este recomandat ca datele, valoarea indicatorilor și a variabilelor necesare pentru o analiză/cercetare să fie culese din aceeași sursă pentru a asigura coerența și corectitudinea rezultatelor.

Pentru a obține literatură de specialitate de calitate putem utiliza site-uri specializate cu acces gratuit, cum ar fi: [Google Academic](#), [Google Scholar](#), Bazele de date ale universității la care studenții au acces gratuit, sursele electronice ale Bibliotecii universității, cărțile și revistele în format tipărit aflate la biblioteca universității sau în alte biblioteci.

Dacă utilizăm surse electronice, pentru a ușura procesul de colectare a datelor, putem utiliza mai multe modalități de căutare, în funcție de informațiile pe care le deținem în acel moment, cum ar fi:

- Cuvinte cheie (de ex. Fiscal policy in EU)
- Numele autorului (de ex. Afonso A.)
- Titlul lucrării (dacă îl cunoaștem) : [Fiscal policy and political business cycles in the EU](#)
- Numele autorului și titlul lucrării [Fiscal policy events and interest rate swaps spreads: Evidence from the EU](#), [A Afonso](#), R Strauch

Rezultatele

În această secțiune, îți vei descrie descoperirile - rezultatele empirice. Este important să îți prezinți rezultatele într-un mod logic și coerent. Comentariile ar trebui în general să se reducă doar la clarificări. Ar trebui să îți păstrezi analiza finală și interpretarea rezultatelor pentru următoarea secțiune care conține analiza și concluziile.

Nu numi această secțiune "Rezultate". Titlul ar trebui să fie informativ și să-i spună cititorului despre conținutul acestei secțiuni. Fii atent și menționează toate sursele. Amintește-ți că această secțiune este baza secțiunilor de analiză și concluzii. De aceea este important să prezinți rezultatele într-un mod ce le va lega de următoarea discuție analitică.

Majoritatea autorilor au tendința de a include prea multe informații în rapoartele lor. Există tentația de a include informații generale care "ar fi bine de știut". Cu toate acestea, acest lucru va fi nefavorabil referatului. Un referat ar trebui să dea un răspuns foarte specific despre problema aleasă. De aceea ar trebui să incluzi numai informații care îndeplinesc scopul referatului. Atenție pe problemă!

Analiza

În această secțiune, îți vei prezenta propriile tale idei, gânduri și rezultate. Totuși, asta nu înseamnă că merge să scrii orice. În timp ce poți structura această secțiune în concordanță cu propriile idei și nevoi, este important ca acest capitol să fie aliniat într-un mod logic secțiunii "rezultate". Încearcă să tragi o concluzie a analizei, alături de un rezumat și o evaluare a studiului tău. Trei întrebări stau la baza acestei evaluări:

- Mi-am atins scopul?
- Am răspuns la întrebări?
- A ridicat studiul noi întrebări?

Când lucrarea este evaluată este imperativ ca scopul să fie atins. O lucrare științifică sau orice alt referat, nu este satisfăcător dacă nu și-a atins scopul. O analiză a lucrărilor de referință ridică anumite așteptări în ceea ce privește rezultatul. Corespund rezultatele tale cu așteptările? Dacă nu, ar trebui să găsești discrepanțele și să le discuți. În timpul studiului pot apărea noi întrebări. Îți poți aduce contribuția prezentând modul în care ai merge mai departe cu această topică, menționând ceea ce ai învățat din studiul pe care tocmai l-ai terminat.

Fii critic cu rezultatele, nu cu tine însuși. Să punctezi deficiențele și erorile studiului constituie o parte indispensabilă a analizei. Ce schimbări ai face dacă ai lua-o de la început? O discuție deschisă despre deficiențele studiului va crește încrederea cititorului în părțile bune ale referatului.

Adesea, ar fi bine să îți muți gândurile de după într-o secțiune separată, plasată după secțiunea "concluzii". În acest fel, vei pune accentul pe faptul că reflecțiile tale asupra studiului nu constituie o parte propriu-zisă a referatului, ci mai degrabă un comentariu critic, de după, și reflecții asupra "dacă ar fi să fac aceasta din nou aș face-o diferit".

Concluzii

Un raport trebuie să conțină o secțiune care rezumă concluziile din studiu în relația cu scopul propus. În această secțiune se va prezenta un punct de vedere de ansamblu bazat pe scopul stabilit și vei informa cititorul asupra concluziilor studiului tău. Această secțiune nu ar trebui să fie mai lungă de o pagină, ceea ce te obligă să fii cât mai clar și mai concis. În secțiunea 'concluzii' va trebui să te decizi asupra celei mai credibile interpretări asupra informațiilor pe care să le prezinți cât mai clar posibil cititorului. Este important să depui mai mult efort în scrierea acestei secțiuni. Acum când studiul este terminat, ce poți să spui despre problemă?

Referințe

Toate referințele citate în referat trebuie grupate într-o listă bibliografică, care este plasată după ultimul capitol, dar înainte de anexa. Titlul trebuie să fie 'Bibliografie'. Ar trebui să incluzi doar bibliografie din care ai citat în text. O listă bibliografică trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru cititorul care extrage un document citat. Regulile de formatare a listei bibliografice variază, în orice caz lista trebuie să fie concludentă.

Citate bibliografice

Citatele îndeplinesc multe funcții importante într-un referat științific.

- Referințele construiesc demonstrația. Credibilitatea referatului crește prin referirea la cunoștințe deja existente.
- Referințele bibliografice reprezintă recunoașteri ale unor eforturi de cercetare anterioare. Prin citarea referințelor, tu recunoști eforturile intelectuale ale autorilor care și-au exprimat ideile pe care îți bazezi argumentarea. Citatele îți separă propriile gânduri de cele ale altor autori.
- Poziționarea citatelor. Alegerea referințelor va spune altora despre interesul tău despre topica respectivă. Cititori experimentați se duc adesea direct la bibliografie pentru a-și forma o percepție inițială asupra referatului și a autorilor. Din lista bibliografică poți să îți dai seama cât de bine a studiat autorul referatului cărțile de specialitate și ce fel de abordare a utilizat.

Lista bibliografică/ Bibliografia

Un referat este urmat de o listă bibliografică. Doar referințele care sunt citate în mod direct în textul principal ar trebui indicate în lista bibliografică. Trebuie să listezi

doar sursele scrise in lista de referințe. Alte informații care te-au ajutat și care crezi ca ii vor fi de ajutor cititorului pot fi listate sub un titlu separate 'Sugestii'. Acesta este plasat după lista de referințe.

Nota! Pentru a ușura găsirea unei înregistrări, toate referințele sunt listate în ordine alfabetică într-o singură listă. Acest lucru este important. Nu trebuie niciodată să împarți referințele în subcategorii, cum ar fi cărți și articole. Comunicarea personală, interviuri, nu ar trebui niciodată inclusă într-o listă bibliografică. Lista bibliografică este în ordine alfabetică conform prezenței lor în text. Acest lucru înseamnă în cele mai multe cazuri numele de familie al autorului. De asemenea companiile și organizațiile pot fi considerate autori. În cazul în care doi autori au același nume, mențiunile vor fi făcute după prenume.

Să rezumăm:

- Doar referințe scrise
- Toate referințele într-o singură listă
- Aranjarea referințelor în ordine alfabetică după numele de familie al autorului. Pentru cele fără autor: folosiți titlul.
- Listați doar referințele care sunt citate în mod direct în text.

Exemple de lista bibliografică:

Bibliografie

Achtenhagen, L. (2001). Lecture April 9th: International business. Retrieved October 21, 2002, from Jönköping International Business School website <http://jibsnet.hj.se/documents/files.ppt>

Chandler, G. N., Dahlqvist, J. & Davidsson, P. (2002). Opportunity recognition processes: a taxonomy and performance implications. Paper presented at the Babson-Kaufman Entrepreneurship Research Conference, Boulder, Colorado, USA.

Davidsson, P. (1995). Entreprenörskap: individ, miljö, process. Unpublished manuscript, Jönköping International Business School.

Dix, D. (2002, September 5). Radius chineplywoodboatbuilding. Retrieved October 21, 2002, from <http://www.dixdesign.com/radply.htm>

Floyd, S. W., & Woolridge, B. (1999). Knowledge creation and social networks in corporate entrepreneurship: The renewal of organizational capability. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 23(3), 123-144.

Anexele nu sunt obligatorii, nu se numerotează și nu fac parte din conținutul lucrării și vor fi utilizate doar acolo unde se impune fără a se exagera cu întinderea acestora.

Cum utilizăm sistemul de citare?

Stilul Harvard

Sistemul Harvard a fost inițial dezvoltat în SUA, dar a devenit sistemul cel mai larg folosit pe plan internațional. Stilul Harvard are avantaje de flexibilitate, simplitate, claritate și ușurință în utilizare, atât pentru autor cât și pentru cititor. Sursele sunt citate în corpul lucrării și listate alfabetic în lista referințelor bibliografice.

În general, referințele ajută în a informa cititorul de unde provin ideile ce stau la baza lucrării. Referirea la opera unor experți recunoscuți în domeniu va da lucrării mai multă autoritate și va demonstra că subiectul respectiv a fost temeinic cercetat. De asemenea, referințele bine întocmite vor proteja lucrarea de orice susceptibilitate de plagiat.

Plagiatul este un termen utilizat în mediul academic pentru a desemna încercarea de a prezenta opera altor persoane drept operă proprie. Acesta poate include materiale sau idei din alte surse, fie scrise, fie de pe Internet sau media audio-vizuală, fie chiar idei ale altor studenți sau personal academic. Putem defini plagiatul ca încorporarea substanțială și nepermisă în lucrarea unui student a unor materiale provenite din munca altor persoane (publicată sau nepublicată).

Există două stadii ale referirii la surse bibliografice atunci când utilizăm sistemul Harvard sau Nume autor-dată.

1. Referire la sursă în textul lucrării noastre (citarea)

2. Furnizarea de detalii complete ale sursei consultate în lista de referințe bibliografice aflată la sfârșitul lucrării

Sugestie. Atunci când căutăm literatură legată de subiectul cercetat, trebuie să salvăm sau ne notăm imediat toate detaliile surselor respective găsite. Dacă nu facem acest lucru, nu vom putea descrie cu acuratețe sursele utilizate și va trebui depusă o muncă suplimentară atunci când le vom menționa în lista bibliografică de la sfârșitul lucrării.

Modul de citare a surselor utilizate

Atunci când facem referire la lucrările altor autori, distingem între următoarele situații:

- Parafrizare - exprimarea ideilor sau opiniilor originale cu propriile noastre cuvinte
- Sinteză - o scurtă descriere a ideilor sau opiniilor citite cu propriile noastre cuvinte dar furnizând o interpretare personală și nu o simplă reproducere a acelor idei.
- Referire la o sursă - menționarea lucrării fără a da prea multe informații asupra cuprinsului
- Citare propriu-zisă - menționarea întocmai a cuvintelor din sursa respectivă însoțită de ghilimele
- Utilizarea unor date statistice sau cifre dintr-o sursă, ca de exemplu informații financiare sau cercetare de piață.

Inserarea numelui autorului și a datei publicării

Utilizarea sistemului nume autor-dată (sistemul Harvard) nu necesită nici o numerotare sau notă de subsol pe fiecare pagină. În majoritatea cazurilor în care parafrizăm, sintetizăm sau facem referire la o sursă, este suficient să inserăm în paranteză numele de familie al autorului și data publicării imediat după ce am făcut referința respectivă.

Exemplu:

Workers in teamstendto adopt particular roles (Belbin 1996)

Situația în care autorul este o companie sau o organizație ("corporateauthor")

O organizație (cum ar fi o companie, o universitate sau un departament guvernamental) poate fi autoarea unei publicații. Adesea, aceeași organizație poate fi editura. Le vom cita în textul nostru ca pe o persoană.

Exemplu:

Some further research in this area conducted by Stroke Care Association (2007) seemed to show that many patients regard their interactions with nursing staff as...

Citarea fără autor

Dacă sursa este anonimă (nu are nici autor persoană și nici organizație), vom folosi titlul lucrării.

Exemplu:

It has been stated that this disease occurs most frequently in women of childbearing age (Women's health issues, 2006)

Autori multipli

Unul, doi sau trei autori ai aceleiași lucrări

Dăm numele autorilor separate de virgulă și legate prin cuvântul "and" ("și") sau semnul "&". Va urma anul (data).

Exemplu:

Shields, Ford and Taylor (2004) discuss the various uses of the apostrophe.

Patru sau mai mulți autori ai aceleiași lucrări

În cazul a patru sau mai mulți autori, vom trece numele de familie al primului autor urmat fie de cuvintele "and others" ("și alții"), fie de "et al." (aceasta din urmă reprezintă o prescurtare a termenului latin pentru "și alții". Oricare dintre cele două forme alegem, ea trebuie să fie constantă în tot cuprinsul lucrării noastre.

Exemplu:

Johnson and others (2008) highlighted some potential problems with user-generated content.

Situația în care cităm mai mult de un autor pentru aceeași explicație

Atunci când numele a mai mult de un autor va apărea citat în textul nostru pentru aceeași idee exprimată, ei vor trebui listați în ordinea anului publicării.

Exemplu:

Smith (1998), Brown (2001) and Jones (2004) all believed that...

Situația în care un autor are mai mult de un articol publicate în același an

Vom utiliza litere mici după anul publicării dacă ne referim la mai mult de o publicație apărute în același an și cu același autor.

Exemplu:
Morgan (2001a) gives a useful description of this process as...
Morgan (2001b) points out the paradox inherent in trying to achieve this; she acknowledges that...

Situația în care avem mai mult de un autor cu același nume de familie și același an al publicării

Inițialele prenumelor autorilor vor fi utilizate doar atunci când doi sau mai mulți autori citați în aceeași frază au același nume de familie și au publicat în același an, caz în care vor fi identificați prin inițialele prenumelor pentru a nu fi confundați.

Exemplu:
"...this demonstrates that my theory of motivation is sound" (Robinson, J., 1998, p. 23). This was challenged later the same year (Robinson, M., 1998).

Citări directe

Dacă cităm direct cuvintele exacte ale unui autor, vom pune ghilimele și vom indica autorul, anul publicării și paginile de unde am luat citatul - menționate în paranteză.

Exemplu:
"There is grandeur in this view of life, with its several powers, having been originally breathed into a few forms or into one; and that, whilst this planet has gone cycling on according to the fixed law of gravity, from so simple a beginning endless forms most beautiful and most wonderful have been, and are being, evolved. (Darwin, 1859, p. 490).

Cazul în care lipsește o parte din textul original (utilizarea elipsei)

Dacă dorim să oferim părți selectate din citarea originală vom utiliza elipsa. Aceasta înseamnă o serie de puncte (de obicei trei) pentru a arăta că lipsesc câteva cuvinte.

Exemplu:
There is grandeur in this view of life... from so simple a beginning endless forms most beautiful and most wonderful have been, and are being, evolved (Darwin, 1859, p. 490).

Referințe secundare (o sursă citată într-o altă sursă)

Putem cita o porțiune a unei lucrări care a fost menționată sau citată în cadrul unei alte lucrări. Aceasta este cunoscută sub numele de referință secundară, căci înseamnă că nu am accesat noi textul original.

În textul eseului sau articolului nostru vom cita atât sursa originală cât și sursa secundară din care am preluat ideea și vom utiliza cuvintele "citat în".

Exemplu:

Smith (2001, citat în Jones, 2004, p. 63) gives an excellent précis of different research philosophies.

Crearea listei referințelor sau a bibliografiei

Lista referințelor sau bibliografia va apărea întotdeauna la sfârșitul lucrării. Aceasta trebuie să fie consistentă, să urmeze toate cerințele stilului Harvard și să ofere cititorului destule informații pentru a putea localiza sursa bibliografică în viitor.

Deosebirea dintre bibliografie și lista referințelor este următoarea: în bibliografie se trec cărțile și articolele relevante pentru lucrarea respectivă, ea nu se rezumă doar la lucrările citate în text; lista referințelor va cuprinde însă numai publicațiile citate în text.

Lista referințelor (bibliografia) este organizată alfabetic după autor, fie acesta o persoană sau o organizație, fie după titlu acolo unde nu există autor. Ea reprezintă o evidență a tuturor surselor utilizate în cercetarea noastră. Iată mai jos principalele reguli pe care trebuie să le respecte bibliografia:

- În lista referințelor sau în bibliografie vom trece doar inițialele prenumelui autorului, chiar dacă avem mai multe informații. De exemplu, Mohr, L. Sau Bowlby, J.
- Editorul sau editorii se prescurtează "ed.", respectiv "eds.". De exemplu, Spence, B. ed.
- În lista referințelor sau în bibliografie, simbolul "&" este preferabil cuvântului "and" ("și"), Dar trebuie să facem așa constant pentru toate referințele. De exemplu, Bennett, H. & Reid, S.

Exemple de referințe

Cărți

Luați-vă informația de pe pagina de titlu a cărții și nu de pe copertă; acestea sunt uneori ușor diferite. Includeți informațiile în ordinea următoare:

1. Autorul (autorii), editorul (editorii) sau organizația responsabilă de scrierea cărții
2. Anul publicării (în paranteză)
3. Titlul și subtitlul (dacă există) - subliniat sau îngroșat (Bold) sau cu caractere italice și urmate de punct.
4. Seria și numărul volumului (dacă este cazul) - urmat de punct.
5. Ediția cărții (dacă nu este prima), de exemplu „2nd ed.” (“ediția a doua”)
6. Locul publicării (dacă este cunoscut), urmat de virgulă
7. Editura - urmată de punct.